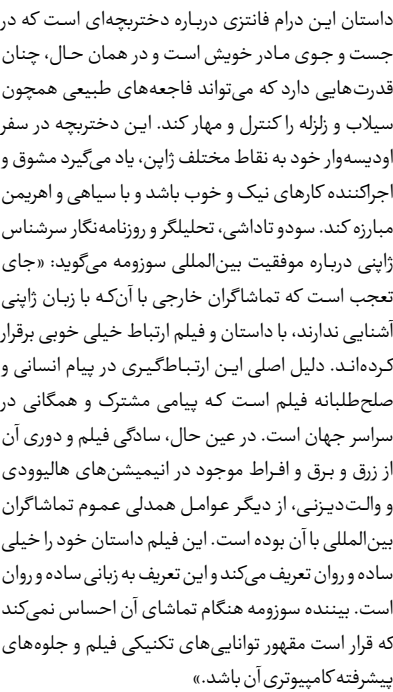

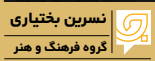
تحلیلگران سینمایی این روزها صحبت از موفقیت کلان انیمیشن‌های ژاپنی در سطح جهانی و رقابت سخت آن با تولیدات کمپانی والت دیزنی یکی از حامیان جدی ژانر پرهیزمهری نیستی می‌کنند، این تحلیل‌ها حرف از آن می‌زند که انیمیشن‌های پسرورسادی والت دیزنی در مقابل جذابیت و توانایی‌های روزافزون کارتون‌های ژاپنی، دارند رنگ می‌بازند و میدان را به حریف قدترمند خود واگذار کرده‌اند، اهل دره این رابطه به خصوص از انیمیشن «سوزومه» نام می‌برد که در یک سال اخیر غوغایی در کشورهای مختلف راه انداخته و به جز ژاپن، نمایش موفقیت‌آمیز و پولسازی در بسیاری از کشورهای دیگر دنیا داشته است. بعد از اکران عمومی این درام خانوادگی بریتش در اواخر سال ۲۰۲۲، تماشاگران کشورهای صنعتی و پیشرفته در دو قاره آمریکا و اروپا اوایل سال ۲۰۲۳ توانستند به تماشا آن بنشینند. نتانکو، شادکن بیش از ۴۷ میلیون بلیت سوزومه در سطح جهانی فروخته شده که این تعداد برای یک محصول غیرالهامی و با واکا و باستر، حکم یک پدیده عجیب و غریب را دارد.

ماکاتو شینکای، کارگردان فیلم برای ساخت و تولید سورومو، چیزی نزدیک به چهار سال زمان صرف کرد و می‌گوید: «التهام برای هنر گزینتی مثل سینما با گشت و رایبه و فروش خوب فیلمی، جز ملوثات است. اما این مسأله باعث نمی‌شود که من به کیفیت کار توجهی نکنم و بیننده‌ام را با یک فیلم سردستی سرگرم کنم. برای من اهمیت بسیار زیادی دارد که هر فیلمی که می‌سازم، از چنان کیفیت خوب تکنیکی و داستانی برخوردار باشد که تماشاچی هنگام تکران سال سینما، این حس را داشته باشد که چیز تازه‌ای به دست آمده و با داشته‌های پیشینتری از یک خانه‌اش می‌شود. برعکس تولید هالیوود که مهم‌ترین نکته برایش سرگرم کردن تماشاچی به هر قیمت ممکن است، انیمیشن‌های ما در کنار سرگرم کردن بیننده چیزهای تازه‌ای به او منتقل می‌کنند که می‌تواند در زندگی عادی به کمک‌شان بیاید. موفقیت کلان سورومو موهون موفقیت «سلاخ‌کننده ۲۲» است که قبل از فیلم ما امکان جهانی‌داشت و توانست توجه‌ات را به سمت سینمای مستقل و غیرمعتارف ما جلب کند.»

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری از آماده شدن تمامی شش اثر این سازمان برای جشنواره فیلم فجر خبر داد، حمیدرضا جعفریان به این‌را گفت: سه کار هم‌اکنون در نیمه دوم تولید خود قرار دارد و تولید اثر پویانمایی هم تقریباً تمام شده و مراحل نهایی صداگذاری را پشت سر می‌گذارد. یکی از تولیدات مرکز سوره در مرحله پس از تولید و اثری دیگر نیز در اوایل تولید است و تصویربرداری این اثر

ی‌دن قیلمی اقتباسی از روی یک کتابی، می‌تواند برای همیشه یا چند ساعت در ذهن‌مان جا خوش کند. چراکه بارها اتفاق افتاده این‌که داستان فیلم برگرفته از یک کتاب یا برداشت آزاد است، نتوانسته موفق ظاهر شود و در مقابل حتی یک داستان کوتاه و آنچنان جالبی به داستان یک فیلم بلند ببخشد که مخاطبان چشم از آن بردارند. از طرف دیگر با توجه به تکرر رسانه‌ها و تولید کاران در فضای مجازی به نظر می‌رسد میزان مردم درم و در گشتی کارگردانان به کتاب‌ها برای اقتباس آشناتر گشت و در گذشته بی در ذهن‌مان مطرح شد که شاید پاسخ آن به‌دست یک استاد شد. احمد سفلایی، کارشناس ارشد ادبیات نمایشی و دکتری و عضو هیأت علمی دانشگاه‌های مختلف و نگارنده کتاب‌های «فیلم و خیال» و «نقش‌نامه‌های خیال» و بسیاری مقالات تألیفی و ادیبی در مقام کارگردان، نویسنده، طراح جلوه‌های ویژه و مدیر دی هم همکاری داشته و در یازدهمین دوره جشنواره بین‌المللی پایان‌نامه‌های برتر بوده است. او همچنین کتابی با نام «فیلم دارد که همه بین‌شان» اسطوره‌های ایرانی و کاربرد آن در تاریخیر برای همه کتابخوانی برای ما بهانه‌ای به این باب و سینما گفت‌وگو کنیم که در ادامه از نظر می‌گذرانید.

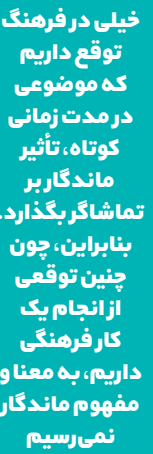
اقتباسی به وجود می‌آید که اگر نام این شخصیت را رستم نثاریم و مثلا کیومرث باشد، هیچ ویژگی‌ای از شخصیت رستم در این شخصیت‌ها وجود ندارد. بنابراین، نیازمند توجه ویژه به یک جریان فرهنگی هستیم که هم محصول مکتوب و هم بصری داشته باشد و این محصولات بتوانند با مخاطبان امروزی‌شان که اغلب نسل جوان هستند، ارتباط صحیح و تأثیرگذاری برقرار کنند.

۹ چرا به نسبت گذشته، اقتباس سینماگران از کتاب و ادبیات کمتر یا کم‌رنگ‌تر شده‌است. این موضوع به کمبود وقت و حوصله در سینماگران

برمی‌گردد یا ظهور رسانه‌های جدید مثل فضای مجازی؟

ماهیت جهان ارتباطی اطراف ما در حال تغییر است؛ یعنی به احتمال خیلی زیاد فرصت فراغت برای مطالعه بین آدم‌هایی که عادت به مطالعه داشتند یا وجود ندارد و بایکم شده است. به‌طور طبیعی، نسل جوان و جدیدتر که چنین عادتی درون‌شان نهاده‌نی نشده، آموزشی هم برای کتابخوانی در جامعه ارتباطی ندیدند. به عنوان مثال وقتی می‌دیدم پدرم قصه‌های را برای من می‌خواند، به مطالعه علاقه‌مند می‌شدم. دیده شدن کتابا جزو عادت‌هایی بود که برایم ایجاد شد؛ یعنی معتقد بودم یکی از چیزهایی که در زندگی باید حضور داشته‌باشد، کتاب است. واقع مثل سابق کتاب و کتابخانه را به شکل فعال و بویا در منازل نمی‌بینیم و جزو ملزومات زندگی محسوب نمی‌شود. وقتی این اتفاق می‌افتد، هر اثر هر قدر هم بویا و به یادماندنی باشد و در معرض مکتوب تولید شود، خود به خود از افراد می‌میرد. نکته بعدی این مردم خارج می‌شود. نکته بعدی این

است که کارگردانان هم به عنوان بخشی از مردم
با این گونه آثار ارتباطی برقرار نمی‌کنند یا اگر سر
و کار پیدا کنند، کتاب موفقی در مرکز توجه است
که به دلیل پیشینه ادبی با استقبال
مردم مواجه شده‌است. از طرفی،
همین موضوع، ماحوا را سخت
می‌کند که کارگردان بخواند فضای
اقتباس را پیش ببرد و با استفاده
از جهان ادبیات یک اثر تصویری
محبوب را خلق کند. این موضوع
خوب می‌شود رغبت کارگردان،
حتی اگر خودش اهل ادبیات و
مطالعه باشد، نسبت به اقتباس
کاهش پیدا کند.

۹ خیلی به ندرت اتفاق می افتد کارگردانان بتوانند بین متن داستانی و تصویر ارتباط خوبی برقرار کنند. چرا تجربه ارتباط درست بین متن و اثر اقتباسی که فیلم را موفق و درخشان می کند، در کارهای

دیگران کمتر تکرار می‌شود؟

بخشی از فرآیند اقتباس مربوط به سواد و تسلط کارگردان به جهان ادبیات می‌شود و بخشی نیز به همسویی یک متن ادبی با محصول تصویری بازمی‌گردد؛ یعنی به عنوان یک مخاطب وقتی از دیدن یک اثر ادبی احساس رضایت می‌کنم که

جهان ذهنی ساخته شده‌ام، با جهان عینی که فیلساف پیش روی چشمم قرار می‌دهد، فاصله نداشته‌باشد. وقتی این اتفاق نیفتد، ناخودآگاه از سمت تماشاگر نوعی پس‌زدن فیلم دیده می‌شود. اگر بخواهیم شاهد این ماجرا باشیم، باید نوعی راهبرد تصویرسازی داشته‌باشیم، که در کارهای بعدی امکان تکرار آن وجود داشته‌باشد. اگر این راهبرد که کد فرهنگی دارد، هر بار دستخوش تغییر شود، آن آنالیز تصویری که قرار است در ذهن مخاطبان رخ دهد، هر بار دستخوش تغییر می‌شود و ممکن است یک بار همراه با یک‌بار دیگر نباشد. دلیل این است که هیچ‌گاه راهبردی که برای تبدیل معنا به تصویر می‌شود، شک‌گرفته‌اشد و شاید چندین معتقد به سود و تخصص در این رابطه نباشند.

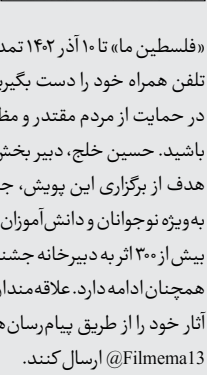
۹ فکر می‌کنید رابطه سینما و کتاب چقدر می‌تواند به قهرمان پروری در سینما کمک کند، چون یکی از کارهای اصلی سینما معرفی حوزه‌های تمدنی است که گاهی مانند سریال «تاج و تخت» یک سرزمین خیالی شکل گرفته، اما متأسفانه برای ما که اسطوره و قهرمانان بسیاری در کتاب‌های ادبیات گذشته و معاصر داریم، چنین چیزی اتفاق نیفتاده است.

چنین جهانی یک روزه به وجود نمی آید و براساس روندی در شکل می گیرد. کافی است نگاهی به روند شکل گیری «ارباب حلقه ها» تا «بازی تاج و تخت» بیندازیم که چند سال از مجموعه روی این موضوع، نزدیک اندک این سربزمنی خیالی را پیش ببرد. این گذر زمان بر شکل گیری چنین دنیایی لازم است و متأسفانه این حرکت آهسته و تدریجی در کشور ما شکل نگرفته است. ما خیلی در فرهنگ توقع داریم که موضوعی در مدت زمانی کوتاه، تأثیر ماندگار بر تماشاگر بگذارد. بنابراین، چون چنین نوعی از انجام یک کار فرهنگی، بدون هیچ نوع مفهومی اندنگار نمی رسیم و حوصله ادامه آن را نیز نداریم.

به دلیل این‌که کتاب‌های مورو، نوعی بستر اجرایی تبدیل شدن به تصویر متحرک را در فضای پویانمایی دارد، طبیعی است این اتفاق و همراه شدن انیمایی با کتاب و اقتباس از آن بیشتر است؛ ولی باز هم با حد مطلوب خود داریم. ضمن آن‌که ما به ادبیات کهن در سینمای انیمیشن کم‌توجه هستیم.

تولید

پویش سراسری «فلسطین ما» تا دهم
آذر سال جاری با هدف جمع‌آوری
روایت‌های مردمی از کنش‌های ایرانیان
در حمایت از مردم مقتدر و مظلوم غزه
ادامه پیدا می‌کند. با توجه به استقبال
مخاطبان، مهلت شرکت در پویش

جشنواره بین‌المللی فیلم خزر که وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی تابستان امسال از برگزاری آن در آینده‌ای نزدیک خبر داده بود، نیمه دوم سال ۱۴۳۲ به ثمر می‌رسد.

نما آهنگ

نم‌آهنگ «مقاومت» در حمایت از
مردم مظلوم فلسطین و نیروهای
جبهه مقاومت توسط بنیاد فرهنگی
روایت فتح تولید و منتشر شده
است. این نم‌آهنگ با شعر از
مرتضی حیدری آل کثیر و با موسیقی
و تنظیم داود نعمتی و با کارگردانی
امیررضا وادی به سه زبان فارسی
انگلیسی و عربی منتشر و در اختیار
عموم علاقه‌مندان قرار داده شد.

